

NEW YORK TIMES VE USA TODAY BESTSELLER

Gena Showalter

EN
KARANLIK
ÖPÜCÜK

PEGASUS

Pegasus Yayınları: 548
Bestseller Roman: 226

EN KARANLIK ÖPÜCÜK
GENA SHOWALTER
Özgün Adı: The Darkest Kiss

Editör: Esengül Aydın
Bilgisayar Uygulama: Cansu Gümüş

Kapak Baskı: Zirve Ofset
Film-Grafik: Mat Grafik

Baskı-Cilt: Alioğlu Matbaacılık
Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3-A
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: 0212 612 95 59

1. Baskı: Ağustos 2012

ISBN: 978-605-5289-75-1

Türkçe yayın hakları © Pegasus Yayınları, 2012

Copyright © Gena Showalter, 2008

Bu kitabın Türkçe yayın hakları
Harlequin Enterprises II B.V./S.à.r.l'den alınmıştır.

Yayınevinden yazılı izin alınmaksızın
hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yayıncı Sertifika No: 12177

PEGASUS YAYINLARI
Gümüşsuyu Mah. Osmanlı Sk. Alara Han
No: 27/9 Taksim / İSTANBUL
Tel: 0212 244 23 50 (pbx) Faks: 0212 244 23 46

www.pegasusyayinlari.com / info@pegasusyayinlari.com

GENA SHOWALTER

KARANLIĞIN EFENDİLERİ
2. Kitap
EN KARANLIK ÖPÜCÜK

İngilizceden Çeviren:

MELTEM UZUN AKBULUT

PEGASUS YAYINLARI

Sevgili okur,

Karanlığın Efendileri adlı yeni kitap serimi sizlere sunmaktan dolayı büyük heyecan duyuyorum. Seri En Karanlık Gece'yle başlıyor ve En Karanlık Öpücük'le devam ediyor. Budapeşte'deki ıssız bir kalede bulunan ve her biri diğerinden daha çekici olan altı ölümsüz savaşçı, kimsenin bozmayı başaramadığı kadim bir lanete mahkûmdur. Savaşçılar, güçlü bir düşman geri döndüğünde, tanrıların kutsal emanetini aramak için dünyayı dolaşmaya karar verirler.

Bu esrarlı ve şehvetli dünyaya yolculukta, iyi ile kötü arasındaki çizginin belirsizleştiği ve gerçek aşkın en büyük teste tabi tutulduğu yerde bana katılın.

En iyi dileklerle,

Gena Showalter

ÖNSÖZ

Karanlık Olan, Malach ha-Maet, Yama, Azrail, Karanlıkta Yürüyen, Mairya, Ölülerin Kralı olarak biliniyordu. Hepsi ve daha fazlasıydı, Yeraltı Dünyasının Efendileri'ndendi.

Uzun zaman önce *dimOuniak'*, yani bir tanrıçanın kemiklerinden yapılmış güçlü bir kutuyu açtı ve iblis güruhunu dünyaya saldı. O ve ona yardım eden savaşçılar ceza olarak iblisleri kendi içlerinde barındıracaklardı. Işıkla karanlık, düzenle kaos birbirine karıştı, ta ki iblisler eski disiplinli savaşçıların dizginlerini tutmakta zorlanana kadar.

Kutuyu açan o olduğu için ona ölüm iblisi verildi. Yaptığına karşılık neredeyse dünyanın ölümüne neden olacağından bunun adil bir ceza olduğunu düşünmüştü.

Şimdi insan ruhlarını toplamak ve onları son mekânlarına götürmekle sorumluydu. Bu fikre karşı olsa bile. Masumları ailelerinden koparmaktan hoşlanmıyordu, günahkâr olanları kıyametlerine teslim etmekten haz almıyordu. Ama ikisini de sorgulamadan ya da tereddüt etmeden yapıyordu. Direnmenin, kapısına ölümden çok daha kötü bir şey getirdiğini kısa sürede öğrenmişti. Direnmenin düşüncesi bile katıksız, amansız bir ıstıraba neden oluyordu.

İtaat etmesi uysal olduğu anlamına mı geliyordu? Şefkatli? Hassas? Hayır. Ah, hayır. Hassas duyguların altından kalkamazdı. Sevgi, şefkat ve merhamet bu kötü halinin düşmanıydı.

Ya öfke? Hiddet? Bazen *bunları* kucakladığı olurdu.

Onu çok zorlayanın vay haline, o zaman tam bir iblise dönüşüyordu. Bir canavara. İnsanın kalbini parmaklarıyla kavrayıp sıkmakta bir an bile tereddüt etmeyen uğursuz bir varlığa.

Ah, evet. İnsan iblisin yularını elinde zor tutuyordu. Ve dikkatli olmazsanız, sizin için de gelebilirdi...

BİRİNCİ BÖLÜM

Anarşi tanrıçası, Kanunsuzluk'un kızı, kaos tüccarı Anya kalabalık dans pistinin kenarında duruyordu. Tüm dansçılar parti için Yeraltı Dünyasının Efendileri tarafından özellikle seçilmiş neredeyse çıplak, güzel dişli insanlardı. Her açıdan.

Bir duman bulutu hayali bir sis gibi etraflarını sarmıştı. Disko topundan minik yıldız ışıkları karanlık gece kulübündeki her şeyi ağır, geniş dairelerle aydınlatarak yağıyordu. Göz ucuyla, sıkı ölümsüz bir kalçanın kendinden geçmiş bir dişiyeye ileri, geri, ileri dokunduğunu gördü.

Kötücül bir gülümseyişle, *bana göre bir parti*, diye düşündü. Ama davetli değildi.

Sanki beni gelmekten alıkoyacak bir şey var.

Yeraltı Dünyasının Efendileri bir zamanlar Pandora'nın kutusunun içinde yaşayan iblisler tarafından ele geçirilmiş yakışıklı, ölümsüz savaşçılardı. Ve şimdi, birkaç sert içki ve daha sert seks rauntlarıyla yüzyıllardır evleri olarak tanımladıkları şehre, Budapeşte'ye veda ediyorlardı.

Anya harekete geçmek istedi. Özellikle savaşçılardan biri için.

Bağırma dürtüsüyle savaşıarak “Kaçın”, “Yangın” diye fısıldadı ve insanların isterik bir şekilde, panikle bağıraarak koşuşmalarını izledi. *Let the good times roll*.

Düzensiz atan kalbinin ritmine uygun *rock* müziğin düzensiz ritimleri hoparlörden öyle gürültülü çıkıyordu ki insanların onu duymasını imkânsız hale getiriyordu. Ancak anlamasalar da Anya’ya itaat etme mecburiyetinde hissettiler.

Yol açıldı, ağır... çok ağır...

Nihayet cazibesine kapıldığı şeyi görebildi. Sıcak nefesi ciğerlerini yaktı ve ürperdi. Lucien. Güzel yara izleri, inanılmaz derecede soğukkanlı ve ölüm iblisinin ele geçirdiği varlık. Şu anda arka masalardan birinde oturmuş, arkadaşı ve ölümsüz yoldaşı Reyes’a boş bir ifadeyle bakıyordu.

Ne konuşuyorlardı? Eğer Lucien Acı’nın ev sahibi Reyes’tan ona ölümlü kadınlardan birini getirmesini istemişse, yanlış “yangın” beyanı en son kaygı duyacakları şey olurdu. Anya dişlerini gıcırdatarak başını yana eğdi, etraftaki tüm gürültüyü bertaraf ederek onlara yaklaştı ve dinledi.

“... kız haklıydı. Torin’in bilgisayarından uydu fotoğraflarını inceledim. O tapınaklar denizden *yükseliyorlar*.” Reyes elinde tuttuğu gümüş mataranın içindekileri devirdi. “Bir tanesi Yunanistan’da, diğeri Roma’da. Bu hızla yükselmeye devam ederlerse, bugün yarın fark edilecek kadar yükselmiş olacaklar.”

“İnsanların neden haberi yok?” Lucien alışkanlığı olduğu üzere iki güçlü parmağıyla çenesini ovaladı. “Paris haber kanallarını izledi; hâlâ bir şey yok. Spekülasyon bile.”

Aptal çocuk, diye düşündü Anya, seksin gecenin konusu olmadığını anlayınca rahatlamıştı. *Bilmenizi istediğim için biliyorsunuz*. Başka kimse onları görmez, göremezdi. Kaos denilen küçük tatlı şeyle, en etkili gücü buydu, insanları uzak tutmak için fırtınalarla tapınakları saklamıştı. Bu arada Yeraltı Dünyasının Efendileri’ni de lanet olası Budapeşte’den çıkarmak için yeterli bilgileri sağlamıştı.

Lucien’i Budapeşte’den çıkarmak ve oyunundan uzak tutmak istiyordu. Sadece kısa bir süre. Canı sıkkın bir adamı kontrol etmesi daha kolaydı.

Reyes iç geçirdi. “Belki de yeni tanrılar sorumludur. Çoğu zaman onların bizden nefret ettiğinden, sadece yarı iblis olduğumuzdan bizi yok etmeyi arzuladıklarından eminim.”

Lucien hâlâ boş bir ifadeyle bakıyordu. “Kimin sorumlu olduğunun önemi yok. Planlandığı gibi sabahleyin yola çıkacağız. Bu tapınaklardan birini aramak için ellerim kaşınıyor.”

Reyes şimdi boş olan şişesini masaya fırlattı. Parmaklarını sandalyelerden birinin üzerine geçirdi, boğumlarının rengi yavaşça kaçtı. “Şanslıysak, o lanet kutuyu orada buluruz.”

Anya dilini dişlerinde gezdirdi. Kahrolası kutu, nam-ı diğer *dim-Ouniak*, nam-ı diğer Pandora’nın kutusu. Zulüm tanrıçasının kemiklerinden yapılan kutu, cehennem bile tutamayacağı kadar iğrenç iblisleri içinde tutacak kadar güçlüydü. Aynı şekilde iblisleri gönülsüz ev sahipleri Yeraltı Dünyasının Efendileri’nin içinden çekecek kadar güçlüydü. Muhteşem saldırgan savaşçıların hayatta kalmaları bu canavarlara bağlıydı. Bu yüzden, hiç söylemeye gerek yok, kutuyu kendileri için istiyorlardı.

Lucien yine başını salladı. “Bunu şimdi düşünme. Yarın yeterince zamanımız olacak. Git ve gecenin tadını çıkar. Sıkıcı varlığımla bir dakikanı daha ziyan etme.”

1 Roy Orbison’ın bir şarkısı. (ç.n.)